

اگر هفت بار
زمین خوردی،

بار هشتم
برخیز

ناٹوکی هیگاشیدا
مترجم: مهناز رحمانیان

www.ketab.ir

ترجمه به انگلیسی:
ترجمه کا یوشیدا و دیوید میشل



سرشناسه: هیگاشیدا، ناوکی، ۱۹۹۲ - م.

Higashida, Naoki

عنوان و نام پدیدآورنده: اگر هفت بار زمین خوردی، بار هشتم برخیز/ ناوکی هیگاشیدا؛ مترجم مهناز رحمانیان؛ دبیر ترجمه الهام سادات یاسینی؛ ویراستار زهرا ناییری.

مشخصات نشر: قم: آلاچیتی، ۱۴۰۱.

مشخصات ظاهری: ۲۳۲ ص.

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۹۴۳۵۲-۶-۱

وضعیت فهرست نویسی: فیبا

یادداشت: کتاب حاضر از متن انگلیسی اثر با عنوان "Fall down 7 times get up 8: a young man's voice from the silence" of autism به فارسی برگردان شده است.

یادداشت: کتاب حاضر با عنوان "اگر هفت بار زمین خوردی، بار هشتم بلند شو!" صدای مردی جوان از سکوت اتیسم" با ترجمه شمیم شرافت، کیانا تقی خان توسط فراراون در سال ۱۳۹۸ منتشر شده است.

عنوان دیگر: اگر هفت بار زمین خوردی، بار هشتم بلند شو!؛ صدای مردی جوان از سکوت اتیسم.

موضوع: هیگاشیدا، ناوکی، ۱۹۹۲ - م.

Higashida, Naoki

موضوع: افراد مبتلا به درخودماندگی -- ژاپن -- سرگذشتنامه

موضوع: Autistic people -- Japan -- Biography

موضوع: افراد مبتلا به درخودماندگی -- روان شناسی

موضوع: Autistic people -- Psychology

موضوع: درخودماندگی

موضوع: Autism

شناسه افزوده: رحمانیان، مهناز، ۱۳۶۸-، مترجم

شناسه افزوده: یاسینی، الهام السادات، ۱۳۶۷-

رده بندی کنگره: RC۵۵۳

رده بندی دیویی: ۶۱۶/۸۵۸۸۲۰۰۹۲

شماره کتابشناسی ملی: ۸۸۸۹۹۴۵



عنوان ■ اگر هفت بار زمین خوردی، بار هشتم برخیز
ناشر ■ آلاچیق کتاب
نویسنده ■ نائوکی هیگاشیدا
ترجمه به انگلیسی ■ کا یوشیدا و دیوید میشل
دبیر ترجمه ■ الهام سادات یاسینی
مترجم ■ مهناز رحمانیان
ویراستار ■ زهرا نایری
طراح جلد و صفحه‌آرا ■ حامد عطائی فرزانه
شابک ■ ۶-۷-۹۴۳۵۲-۶۲۲-۹۷۸
چاپ ■ اول ۱۴۰۱
تیراژ ■ ۱۰۰۰ نسخه
چاپ و صحافی ■ موسسه بوستان کتاب

آدرس: خیابان انقلاب، خیابان لبافی‌نژاد، بین منیری جاوید و ۱۲ فروردین، پلاک ۱۹۱
تلفن: ۶۶۹۶۲۹۵۹ - ۶۶۹۶۲۹۶۰ / همراه: ۰۹۱۲۷۲۳۷۵۰۹

حقوق چاپ و نشر برای انتشارات آلاچیق کتاب محفوظ است.

مقدمه دیوید میشل

نائوکی هیگاشیدا جوان مهربان و اندیشمند بیست و چند ساله‌ای است که به همراه خانواده‌اش در چیبا،^۱ منطقه‌ای در نزدیکی توکیو،^۲ زندگی می‌کند. نائوکی مبتلا به نوعی از اختلال اوتیسم است که شدید و غیرکلامی^۳ است؛ بنابراین، گفت‌وگوی روان و مستمر از نوعی که زندگی را برای اغلب ما آسان‌تر می‌کند، برای او محال است.

البته او توانست به کمک آموزش و بردباری با «تایپ کردن» جملات روی جدولی الفبایی،^۴ طرح صفحه‌کلیدی کوارتی^۵ که روی صفحه‌ای کاغذی کشیده شده بود و سه گزینه داشت: «بله»، «نه»، «تمام شد»، ارتباط برقرار کند.

نائوکی با فشردن حروف رومی، نشانه‌های الفبای «هیراگانای»^۶ ژاپنی را تلفظ می‌کرد. او جملاتی می‌ساخت که یک آوانویس^۷ آن‌ها را می‌نوشت (در این فرایند نگارش، سرعت تایپ هیچ‌کس به اندازه نائوکی زیاد نبود؛ نکته‌ای که ارتباط‌دهندگان

1. Chiba.

2. Tokyo.

3. Nonverbal.

4. Alphabet Grid.

5. QWERTY.

6. Hiragana.

7. Transcriber.

شبکه الفبایی در دنیای پرسوءظن باید بارها و بارها آن را تبلیغ کنند). اگر این روش انتقال معنا برای شما دشوار به نظر می‌رسد، حق دارید؛ همین طور است. به علاوه، اختلال اوتیسمی که نائوکی دچارش بود، باعث حواس‌پرتی او می‌شد. چنان‌که او مجبور می‌شد وسط نوشتن جملات از جایش بلند شود، در اتاق قدم بزند و از پنجره بیرون را نگاه کند.

زنجیره افکار او سریع و به راحتی پاره می‌شد. مجبورش می‌کرد دوباره جمله را از اول شروع کند. دیده‌ام که نائوکی جمله‌ای مرکب را در شصت ثانیه نوشته است. همچنین این را هم شاهد بودم که او نمی‌توانست جمله‌ای با چند کلمه را در بیست دقیقه کامل کند.

نائوکی با تایپ کردن در لپ‌تاپ دیگر نیازی به شخص آوانویسی نداشت که برای او تایپ کند؛ اما صفحه‌نمایش و مبدل متنی (منوهای کشویی که برای نوشتار ژاپنی لازم‌اند) باعث حواس‌پرتی دیگری در نائوکی می‌شد. نائوکی با صفحه الفبایی و صفحه‌کلید کامپیوتری توانست همه جملات این کتاب را بنویسد.

من پیش از آنکه نائوکی را ببینم، نوشته‌هایش را دیدم. پسر من مبتلا به اوتیسم و همسر من ژاپنی است؛ بنابراین وقتی پسر کوچک و بیماری‌اش در مرحله مشکل‌سازی بود، همسر من در اینترنت به دنبال کتاب‌هایی به زبان مادری‌اش می‌گشت تا شاید بتواند اطلاعات به‌دردبخوری از آنچه درگیرش بودیم (و اغلب در این راه شکست می‌خوردیم) به دست آورد.

یافته‌های اینترنت ما را به کتابی با عنوان دلیل پریدن من^۱ رساند که نویسنده‌اش آن را در سیزده سالگی‌اش نوشته بود و از سوی ناشری متخصص، با تیراژ کم، چاپ شده بود. کتابخانه خانه ما پراز کتاب‌های سنگین و قطور درباره متخصصان اوتیسم و خاطرات افراد مبتلا به اوتیسم بود. درحالی‌که بسیاری از این کتاب‌ها با ارزش بودند، تعداد کمی از آن‌ها برای کمک به فرزند پنج‌ساله غیرکلامی و غالباً پریشان حال ما «کارساز» بودند.

1. The Reason I Jump.